

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31/03-76-11567

Chișinău

16 octombrie 2024

Biroul permanent al Parlamentului

În temeiul articolului 73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de Lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii, aprobat în ședința Guvernului din 16 octombrie 2024, conform Deciziei protocolare nr. 42.6/2024.

Responsabil de prezentare în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

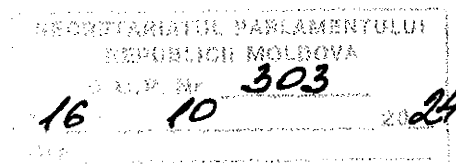
Anexe (305 file):

1. Copia Deciziei protocolare nr. 42.6/2024 (1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 28 file și în limba rusă – 31 file);
3. Nota de fundamentare (12 file);
4. Avizele și recomandările recepționate în cadrul avizării și consultărilor publice (42 file);
5. Raportul de expertiză anticorupție (5 file);
6. Rapoartele Ministerului Justiției (10 file);
7. Declarația de compatibilitate și avizul repetat (8 file);
8. Analiza impactului de reglementare; extrasul din procesul-verbal al ședinței Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător din 04.06.2024; expertiza Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (24 file);
9. Sinteza (65 file);
10. Tabelul de concordanță (79 file).

Secretar general adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Ex.: Veronica Calistru
022 250 203

Casa Guvernului,
MD-2012, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 104

E-mail:
cancelaria@gov.md

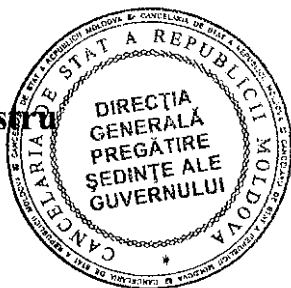
GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

DECIZIE PROTOCOLARĂ nr. 42.6/2024

Extras din procesul-verbal nr.42 (pct.6)
al ședinței Guvernului din 16 octombrie 2024

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii.

Prim-ministru

DORIN RECEAN

Aprobat în ședința Guvernului din 16 octombrie 2024

Decizia protocolară nr.42.6/2024

Proiect

UE

L E G E

privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta Lege transpune prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 376 din 27 decembrie 2006.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1. Obiectul reglementării

(1) Prezenta lege reglementează cadrul general al exercitării libertății de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii, menținând un nivel ridicat al calității serviciilor.

(2) Prezenta lege nu are ca obiect liberalizarea serviciilor de interes economic general, astfel cum sunt definite în articolul 4 al Legii concurenței nr. 183/2012, rezervate entităților publice sau private, și nici privatizarea entităților publice prestatoare de servicii.

(3) Prezenta lege nu se aplică regimurilor juridice de drept penal. Normele juridice de drept penal nu pot restricționa libertatea de a presta servicii, accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia, eludând normele prevăzute de prezenta lege.

(4) Prezenta lege nu se aplică raporturilor juridice stabilite de legislația națională privind definirea, organizarea și funcționarea serviciilor economice de interes general, relațiile de muncă, sănătatea și securitatea la locul de muncă, securitatea socială, protecția și promovarea libertății culturale sau lingvistice, pluralismul mijloacelor de comunicare în masă, precum și exercitarea drepturilor fundamentale, în conformitate cu legislația.

(5) Prezenta lege nu are ca obiect eliminarea monopolurilor care prestează servicii și nici ajutoarele de stat acordate în baza normelor în materie de concurență.

(6) Prezenta lege nu împiedică exercitarea drepturilor fundamentale recunoscute de statele membre și în legislația Uniunii Europene (UE). Aceasta nu afectează nici dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare convenții colective, precum și de a desfășura acțiuni sindicale în conformitate cu legislația.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică atât serviciilor furnizate într-un alt stat membru de către prestatorii stabiliți în Republica Moldova, cât și serviciilor furnizate transfrontalier în Republica Moldova de către prestatorii stabiliți într-un alt stat membru.

(2) Prezenta lege nu se aplică pentru următoarele activități:

- a) serviciile neeconomice de interes general;
 - b) serviciile financiare, cum ar fi serviciile bancare, de credit, asigurări și reasigurări, pensii ocupaționale și personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță pentru investiții, inclusiv serviciile instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;
 - c) serviciile și rețelele de comunicații electronice, precum și resursele și serviciile asociate;
 - d) serviciile în domeniul transportului, inclusiv serviciile portuare;
 - e) serviciile agențiilor de ocupare temporară a forței de muncă;
 - f) serviciile medicale acordate de prestatorii de servicii medicale, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare;
 - g) servicii audiovizuale, inclusiv serviciile cinematografice, indiferent de modul lor de producție, de distribuție și de transmisie, precum și serviciile de radiodifuziune;
 - h) activitățile de jocuri de noroc care presupun pariuri cu o miză cu valoare pecuniar în jocuri de noroc, inclusiv loterie, jocuri de cazinou și tranzacții referitoare la pariuri;
 - i) activitățile care sunt asociate exercitării funcțiilor autorității publice;
 - j) serviciile sociale cu privire la locuințele sociale, serviciile privind îngrijirea copiilor și ajutorul acordat familiilor sau persoanelor care beneficiază de ajutor social și alte prestații sociale care sunt prestate de către stat, de către prestatori mandatați de stat sau de organizații de caritate, recunoscute în baza legislației;
 - k) serviciile de securitate privată;
 - l) serviciile prestate de notari și executori judecătorești.
- (3) Prezenta lege nu se aplică în domeniul impozitării.

Articolul 3. Interacțiunea cu legislația specială

(1) În cazul în care dispozițiile prezentei legi contravin dispozițiilor unui act normativ național care a transpus o directivă europeană sau a creat cadrul juridic necesar aplicării directe a unui regulament european și care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii ori la exercitarea acestora în sectoare specifice sau pentru profesii specifice, în conformitate cu actul normativ al UE transpus, dispozițiile actului normativ special prevalează. Acestea includ:

- a) detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii transnaționale;
- b) coordonarea sistemelor de securitate socială;
- c) recunoașterea calificărilor profesionale.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu împiedică aplicarea normelor din domeniul dreptului internațional privat, în special normele care reglementează raporturile obligaționale contractuale și extra-contractuale, inclusiv cele care garantează consumatorilor protecția oferită acestora prin normele din legislația privind protecția consumatorilor.

(3) Autoritățile competente asigură aplicarea prevederilor prezentei legi în conformitate cu dispozițiile Tratatului de Funcționare a Uniunii Europene (TFUE), care conțin sau fac referință la norme juridice privind dreptul de stabilire și la libera circulație a serviciilor.

Articolul 4. Definiții

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate competentă* – orice entitate sau autoritate publică cu rol de control (organ de control) ori de reglementare în ceea ce privește activitățile de servicii, precum și asociațiile profesionale sau alte entități profesionale care, în exercitarea competenței de reglementare, creează cadrul legal pentru accesul la activitățile de prestări servicii ori exercitarea acestora;

b) *beneficiar* – orice persoană fizică, inclusiv consumatorul, așa cum este acesta definit în Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, cetățean al unui stat membru sau care beneficiază de drepturi conferite prin acte normative ale UE, sau orice persoană juridică rezidentă sau stabilită într-un stat membru, care, în scopuri profesionale ori nonprofesionale, utilizează sau intenționează să utilizeze un serviciu furnizat;

c) *comunicare comercială* – formă de comunicare definită la art. 4 din Legea nr. 284/2004 privind serviciile societății informaționale;

d) *cerință* – orice obligație, interdicție, condiție sau limitare impusă prestatorilor, care este prevăzută în actele normative ale autorităților competente, în practici administrative, în norme ale asociațiilor profesionale ori ale altor entități profesionale, adoptate în exercitarea competenței lor de reglementare, cu excepția clauzelor contractelor colective de muncă negociate de partenerii sociali;

e) *motive imperative de interes general* – ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de

securitate socială, protecția consumatorilor, a beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, protecția mediului, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiectivele de politică socială și de politică culturală, precum și orice alte considerente calificate ca motive imperative de interes general de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în jurisprudența sa;

f) *organizație caritabilă* – organizație constituită în condițiile legii, care desfășoară activități neremunerate, constând în acordarea de ajutor persoanelor aflate în nevoie în mod permanent sau temporar;

g) *prestator* – orice persoană fizică sau juridică rezident al Republicii Moldova care oferă ori prestează un serviciu într-un alt stat membru sau orice persoană fizică resortisant al unui alt stat membru, sau orice persoana juridică menționată la articolul 48 din TFUE, stabilită într-un alt stat membru, care oferă sau prestează un serviciu în Republica Moldova;

h) *profesie reglementată* – o activitate sau un ansamblu de activități profesionale accesul la care exercitarea sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în conformitate cu legislația, de posesia anumitor calificări profesionale, precum și alte activități prevăzute expres de legislație. Utilizarea unui titlu profesional limitat prin legislație la titularii unei anumite calificări profesionale constituie, în special, o modalitate de exercitare a profesiei reglementate;

i) *regim de autorizare* – orice procedură care obligă prestatorul la efectuarea anumitor formalități în vederea obținerii unei decizii implicite din partea unei autorități competente pentru accesul la o activitate de servicii ori exercitarea acesteia;

j) *registru* – totalitatea informațiilor documentate cu privire la prestatorii de servicii în general sau prestatorii de servicii autorizați într-un domeniu specific:

1) *ținute într-un sistem informațional automatizat din posesie ori deținut de către o autoritate sau o instituție publică competentă din Republica Moldova;*

2) *ținute sub orice formă de evidență sau bază de date, administrată de asociațiile profesionale sau alte entități profesionale din Republica Moldova ori de o autoritate competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene, în format electronic ori pe suport de hârtie;*

k) *serviciu* – orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, în sensul art. 57 din TFUE;

l) *stabilire* – exercitarea efectivă de către prestator, pe o perioadă nedeterminată, a unei activități economice cu caracter independent, având un sediu stabil, fără ca acesta să fie în mod necesar un sediu statutar;

m) *stat membru* – stat membru al Uniunii Europene sau stat al Spațiului Economic European;

n) *stat membru de stabilire* – statul membru pe al cărui teritoriu este stabilit prestatorul de servicii în cauză;

o) *stat membru în care se prestează serviciul* – statul membru în care serviciul este oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru.

Capitolul II

Simplificarea administrativă

Articolul 5. Simplificarea procedurilor

(1) Autoritățile competente examinează procedurile și formalitățile aplicabile accesului la o activitate de servicii și exercitării acesteia, iar, în cazul în care acestea nu sunt suficient de simple, realizează simplificarea lor.

(2) Formularele armonizate la nivelul UE în acest domeniu, elaborate de Comisia Europeană, sunt echivalente cu certificatele, atestările și orice alte documente solicitate unui prestator, în condițiile prezentei legi.

(3) În cazul în care o autoritate competentă solicită ca prestatorul ori beneficiarul să prezinte un certificat, o atestare sau un alt document pentru a dovedi că o anumită cerință a fost îndeplinită, aceasta acceptă orice document dintr-un stat membru întocmit într-un scop echivalent sau din care reiese clar că cerința respectivă este îndeplinită. Autoritățile competente nu pot solicita prezentarea unui document emis într-un stat membru în original, în copie certificată pentru conformitate sau traducere certificată, cu excepția cazurilor prevăzute de alte acte normative care transpun acte UE ori creează cadrul pentru aplicarea directă a regulamentelor sau a cazurilor în care o astfel de cerință este justificată printr-un motiv imperativ de interes general. Autoritățile competente pot solicita prezentarea, în limba română, a unor traduceri necertificate ale unor documente.

(4) Prevederile alineatului (3) nu se aplică documentelor care atestă calificări în următoarele domenii:

- a) calificărilor care privesc profesiile reglementate;
- b) achizițiilor publice.

Articolul 6. Ghișeul Unic Electronic

(1) Se înființează Ghișeul Unic Electronic (denumit în continuare GUE), care va servi în calitate de punct unic de contact electronic pentru prestatori.

(2) GUE asigură pentru prestatori posibilitatea îndeplinirii cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, a următoarelor proceduri și formalități:

a) ansamblul procedurilor și formalităților necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestora, în special declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării de la autoritățile competente, inclusiv cererile de înscriere într-un registru, într-un rol sau într-o baza de date ori sau într-o entitate sau într-o asociație profesională;

b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.

(3) Autoritățile competente se înregistrează obligatoriu în GUE în modul stabilit de Guvern.

(4) GUE este creat în baza sistemelor informaționale naționale și urmează să asigure, la necesitate, schimbul de date transfrontalier cu alte sisteme informaționale din afara Republicii Moldova prin platforma de interoperabilitate (MConnect), în baza acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Se desemnează Agenția de Guvernare Electronică (în continuare – AGE) în calitate de posesor al GUE. AGE asigură condițiile juridice, financiare și organizatorice pentru crearea, administrarea, mentenanța și dezvoltarea GUE. Modul de colectare, procesare și transmitere a documentelor/datelor în/din GUE se stabilește de Guvern.

(6) Funcționarea GUE nu aduce atingere competențelor autorităților publice, nici ale asociațiilor sau entităților profesionale sau ale altor organe cu competențe de reglementare, autorizare ori control în domeniul serviciilor.

(7) Asigurarea funcționalității, reglementarea regimului juridic și a modului de utilizare ale GUE se stabilesc de către Guvern.

(8) Alineatul (2) nu se aplică în cazul controlului spațiilor unde se prestează serviciul sau a echipamentului utilizat de către prestator, sau în cazul examinării fizice a capacității sau a integrității personale a prestatorului ori a personalului său responsabil.

Articolul 7. Dreptul la informare

(1) Prin intermediul GUE este asigurat accesul direct al prestatorilor și al beneficiarilor la următoarele informații:

a) cerințele aplicabile prestatorilor, în special cele cu privire la procedurile și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru a avea acces la activitățile de servicii și pentru a le exercita;

b) datele de contact ale autorităților competente, necesare în vederea contactării directe a acestora, inclusiv coordonatele autorităților responsabile în materie de exercitare a activităților de servicii;

c) mijloacele și condițiile de acces la registrele publice cu privire la prestatori și servicii;

d) căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între autoritățile competente și prestator sau beneficiar, între un prestator și un beneficiar ori între prestatori;

e) datele de contact ale asociațiilor și entităților, altele decât autoritățile competente, de la care prestatorii sau beneficiarii pot obține asistență practică, după caz.

(2) Prin intermediul GUE se asigură prestatorilor și beneficiarilor, la cerere, asistență din partea autorităților competente, constând în informații asupra modului în care sunt aplicate cerințele menționate la alin. (1) lit. a). Obligația autorităților competente de a oferi asistență nu implică acordarea consilierii

juridice în cazuri individuale, ci vizează doar furnizarea informațiilor generale asupra modului în care cerințele sunt interpretate sau aplicate.

(3) Autoritățile competente au obligația de a răspunde, în mod clar și precis, prin intermediul GUE, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la înregistrarea oricărei cereri de informații sau de asistență menționate la alin. (1) și (2) și, în cazurile în care cererea este eronată ori nefondată, au obligația de a informa solicitantul în consecință, în cel mai scurt timp, dar nu mai mult de 10 zile lucrătoare.

(4) Autoritățile competente răspund pentru conținutul informațiilor și al documentelor colectate, transmise și procesate prin intermediul GUE, în limita rolului atribuit de GUE.

(5) Autoritățile competente au obligația de a actualiza informațiile cu privire la autorizarea activităților de servicii, precum și a procedurilor de autorizare din domeniul lor de activitate în cadrul GUE, în modul stabilit de Guvern.

(6) Autoritățile competente asigură disponibilitatea informațiilor stabilite în prezentul articol în limba engleză și, opțional, în alte limbi de circulație internațională.

Capitolul III

Libertatea de stabilire a prestatorilor

Secțiunea 1

Autorizații

Articolul 8. Regimuri de autorizare

(1) Accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia poate fi supus(ă) unui regim de autorizare numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) existența unui regim de autorizare este justificată de un motiv imperativ de interes general;

b) obiectivul urmărit nu poate fi atins printr-o măsură mai puțin restrictivă, în special din cauza că un control ulterior ar fi tardiv pentru a fi, în mod real, eficient;

c) regimul de autorizare este nediscriminatoriu în ceea ce privește prestatorii.

(2) Prezenta secțiune nu se aplică aspectelor regimurilor de autorizare care sunt reglementate direct sau indirect prin alte instrumente ale Uniunii Europene sau prin acte normative naționale armonizate cu acte ale UE.

Articolul 9. Condiții de acordare a autorizației

(1) Regimurile de autorizare au la bază criterii de natură să limiteze marja de apreciere a autorităților competente, astfel încât acestea să nu fie aplicate într-un mod arbitrar.

(2) Criteriile care stau la baza regimurilor de autorizare trebuie să fie:

- a) nediscriminatorii;
- b) justificate printr-un motiv imperativ de interes general;
- c) proporționale în raport cu obiectivul de interes general urmărit;
- d) clare și lipsite de ambiguități;
- e) obiective;
- f) făcute publice în prealabil;
- g) transparente și accesibile.

(3) Este interzisă impunerea unor condiții de acordare a autorizației pentru o nouă stabilire, prin care se dublează cerințele și controalele echivalente sau comparabile ca scop, la care prestatorul a fost supus deja într-un alt stat membru.

(4) Persoanele desemnate potrivit alin. (2) al art. 29 și prestatorul oferă sprijin autorității competente prin furnizarea oricăror informații necesare cu privire la aceste cerințe.

(5) Autorizația permite prestatorului accesul la activitatea de servicii sau exercitarea acelei activități pe teritoriul național, inclusiv prin înființarea de sucursale (agenții, filiale, birouri).

(6) Autorizația poate fi limitată la o anumită parte a teritoriului numai dacă limitarea este justificată de un motiv imperativ de interes general.

(7) Autorizația se acordă de îndată ce se stabilește, în urma unei examinări corespunzătoare, că au fost îndeplinite condițiile de autorizare, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 12 alin. (2).

(8) Orice decizie a autorităților competente, cu excepția celei de acordare a autorizației, inclusiv refuzul sau retragerea unei autorizații, trebuie motivată corespunzător și poate fi atacată inclusiv în fața instanțelor judecătorești.

(9) Prezentul articol nu se aplică modului de repartizare a atribuțiilor/funcțiilor/competentelor de către autorități publice de nivel central, local sau regional în vederea acordării de autorizații.

Articolul 10. Durata autorizației

(1) O autorizație este acordată unui prestator pe o durată nelimitată, cu excepția următoarelor cazuri:

- a) autorizația se reînnoiește automat sau se supune condiției de îndeplinire continuă a cerințelor;
- b) numărul autorizațiilor disponibile este limitat dintr-un motiv imperativ de interes general;
- c) o durată limitată de autorizare poate fi justificată printr-un motiv imperativ de interes general.

(2) Dispozițiile de la alin. (1) nu aduc atingere termenului maxim prevăzut în legislația specială sectorială în care prestatorul trebuie să își înceapă activitatea ulterior obținerii autorizației.

(3) Prestatorii sunt obligați să informeze autoritatea competentă, prin intermediul GUE, cu privire la următoarele schimbări:

a) constituirea de filiale ale căror activități intră în sfera de aplicare a regimului de autorizare;

b) schimbări în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.

(4) În situația în care prestatorul nu mai îndeplinește condițiile de autorizare, autoritatea competentă poate retrage autorizația acordată prestatorului în cauză.

Articolul 11. Selecția dintre mai mulți candidați

(1) În cazul în care numărul autorizațiilor disponibile pentru o anumită activitate este limitat din cauza cantității reduse de resurse naturale sau din cauza unei capacități tehnice reduse, autoritățile competente trebuie să instituie o procedură de selecție a potențialilor candidați, bazată pe imparțialitate și transparență.

(2) Autoritățile competente asigură publicitatea adecvată a deschiderii, a desfășurării și a închiderii procedurii de selecție.

(3) La stabilirea normelor pentru procedura de selecție, autoritățile competente pot avea în vedere motive imperative de interes general, precum: sănătatea publică, obiective de politică socială, sănătatea și siguranța angajaților sau a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă, protecția mediului, protejarea patrimoniului cultural, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate și loialitatea tranzacțiilor comerciale, precum și alte motive imperative de interes general, în conformitate cu legislația națională.

(4) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă pentru o perioadă de timp limitată, proporțional cu cantitatea de resurse naturale sau, după caz, cu capacitatea tehnică. Aceasta nu se reînnoiește automat și nu oferă alte avantaje prestatorului a cărui autorizație a expirat sau oricărei persoane care are o relație specială cu prestatorul în cauză.

Articolul 12. Proceduri de autorizare

(1) Procedurile și formalitățile de autorizare trebuie să fie clare și ușor accesibile, să fie făcute publice în avans și să ofere solicitanților garanția că cererea lor este procesată în mod obiectiv și imparțial.

(2) Cererea solicitantului este procesată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile de la data depunerii documentației complete. Termenul poate fi prelungit o singură dată de către autoritatea competentă, pentru o perioadă de maximum 15 zile. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător, inclusiv prin motive justificate de complexitatea obiectului procedurii și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(3) Autorizația se consideră acordată în situația în care autoritățile competente nu au răspuns în termenul prevăzut la alin. (2). Legislația specială sectorială poate stabili un regim de autorizare diferit în cazul în care acest lucru este justificat de motive imperative de interes general, inclusiv un interes legitim al unei terțe părți.

(4) Autoritatea competentă transmite solicitantului prin mijloace de comunicare electronice o confirmare de primire a cererii, în termen de până la 5 zile de la data primirii cererii. Confirmarea de primire a cererii trebuie să precizeze următoarele:

- a) termenul de procesare a cererii;
- b) căile de atac disponibile;
- c) după caz, mențiunea că, în lipsa unui răspuns în termenul specificat, autorizația se consideră acordată.

(5) În cazul unei cereri sau al unei documentații incomplete, solicitantul este informat, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, cu privire la necesitatea transmiterii documentelor suplimentare, precum și cu privire la curgerea termenului de procesare a cererii de la data depunerii documentației complete.

(6) În cazul în care o cerere este respinsă pentru motive de natură procedurală, solicitantul este informat în termen de cel mult 5 zile lucrătoare.

(7) Taxele percepute solicitantului în legătură cu cererea sa trebuie să fie proporționale cu costul procedurilor de autorizare.

(8) Organele de control, incidente noțiunii de autoritate competentă din prezenta lege, vor efectua controalele de stat în cadrul regimului de autorizare în modul și termenele stabilite la art. 19¹ din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat.

Secțiunea a 2-a

Cerințe interzise sau supuse evaluării

Articolul 13. Cerințe interzise

Accesul la furnizarea de servicii nu poate fi condiționat de următoarele cerințe:

a) cerințe discriminatorii bazate direct ori indirect pe cetățenie sau, în cazul persoanelor juridice, pe amplasarea sediului social; cerința de a deține cetățenia Republicii Moldova, impusă prestatorului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere; cerința de a avea domiciliul si/sau reședința temporară în Republica Moldova, impusă prestatorului serviciului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere;

b) interdicția de a fi stabilit în mai mult de un stat membru sau de a fi înscris în registre, sau de a fi membru a unei asociații ori entități profesionale în mai mult de un stat membru;

c) restricții asupra libertății unui prestator de a alege între a se stabili cu titlu principal sau secundar pe teritoriul Republicii Moldova, în special restricții asupra libertății unui prestator de a alege între stabilirea sub formă de agenție, de sucursală sau de filială;

d) impunerea condiției de reciprocitate cu statul membru în care prestatorul este deja stabilit, cu excepția condițiilor de reciprocitate prevăzute de legislația națională care transpune acte UE și de actele UE cu aplicabilitate directă în domeniul energiei;

e) condiționarea eliberării autorizației de a presta un serviciu de efectuare a unei analize economice care să demonstreze existența unei nevoi economice sau a unei cereri a pieței, de evaluare a efectelor economice potențiale ori curente ale serviciului furnizat sau de evaluare a adecvării serviciului în raport cu obiectivele planificării economice stabilite de către autoritățile competente; această interdicție nu se referă la cerințele de planificare ce țin de motive imperative de interes general și care nu vizează obiective economice;

f) intervenția directă sau indirectă a agenților economici concurenți în procesul de acordare a autorizației de prestare a unui serviciu ori în procesul de adoptare a unor decizii, cu excepția asociațiilor profesionale sau a altor entități în calitate de autoritate competentă; această interdicție nu vizează consultarea organizațiilor, precum camere de comerț sau parteneri sociali în alte aspecte decât cererile individuale de autorizare și nici consultarea publicului larg;

g) obligația de a constitui sau de a participa la constituirea unei garanții financiare ori de a încheia o asigurare la un prestator sau o entitate stabilită pe teritoriul Republicii Moldova, în situația în care prestatorul este asigurat sau deține garanție financiară într-un stat membru. Aceasta nu aduce atingere posibilității de a solicita asigurare sau garanții financiare în sine și nici cerințele referitoare la participarea la un fond colectiv de compensare, de exemplu, pentru membrii asociațiilor sau ai altor entități profesionale;

h) obligația de a fi înscris în prealabil, pentru o anumită perioadă, în registrele Republicii Moldova, în vederea prestării unui serviciu sau de a fi exercitat în prealabil o activitate pe teritoriul Republicii Moldova pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 14. Cerințe supuse evaluării

(1) Autoritățile naționale competente pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe:

a) restricții cantitative sub forma limitărilor, stabilite în funcție de populație, sau restricții teritoriale care constau în stabilirea unei distanțe geografice minime între prestatori;

b) obligația unui prestator de a se constitui sub o anumită formă juridică de organizare;

c) cerințe referitoare la deținerea unui capital social minim;

d) cerințe care rezervă accesul la anumite activități de servicii anumitor prestatori, în temeiul specificului activității, altele decât cerințele referitoare la profesiile reglementate;

e) interdicția de a avea mai mult de un loc de stabilire pe teritoriul național;

f) cerințe care stabilesc un număr minim de salariați;

g) tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;

h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii împreună cu serviciul său.

(2) Cerințele menționate la alin. (1) pot fi impuse numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) nediscriminare – cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau de naționalitate, iar în cazul persoanelor juridice, în funcție de amplasarea sediului social;

b) necesitate – cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general;

c) proporționalitate – cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) sunt incidente serviciilor de interes economic general doar în măsura în care aplicarea acestora nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată.

(4) Guvernul notifică Comisiei Europene actele normative care includ cerințele prevăzute la alin. (1), precizând motivele pentru includerea acestor cerințe în actele normative.

Capitolul IV

Libera circulație a serviciilor

Secțiunea 1

Libertatea de a presta servicii și derogările aferente

Articolul 15. Libertatea de a presta servicii

(1) Prestatorii stabiliți într-un alt stat membru au dreptul de a furniza servicii în Republica Moldova.

(2) Accesul la furnizarea unui serviciu sau exercitarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova în sensul prezentei legi poate fi condiționată de îndeplinirea unor cerințe, doar dacă acestea respectă cumulativ următoarele principii:

a) principiul nediscriminării: cerințele nu trebuie să fie, direct ori indirect, discriminatorii în ceea ce privește cetățenia sau, pentru persoanele juridice, în ceea ce privește statul membru în care acestea sunt stabilite;

b) principiul necesității: cerințele trebuie să fie justificate pe baza unor rațiuni de ordine publică, siguranță publică, sănătate publică sau protecția mediului;

c) principiul proporționalității: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta realizarea obiectivelor, fără a depăși ceea ce este necesar pentru realizarea acestora.

(3) Libertatea de a furniza servicii, în cazul unui prestator stabilit într-un stat membru, nu poate fi restrânsă prin impunerea uneia dintre următoarele cerințe:

a) obligația de a fi stabilit pe teritoriul Republicii Moldova;

b) obligația de a obține o autorizație din partea unor autorități competente, incluzând înscrierea într-un registru pe teritoriul Republicii Moldova, în afara celor impuse prin prevederile prezentei legi, prin alte acte normative care transpun acte normative ale UE sau prin acte normative UE cu aplicabilitate directă. Această situație nu aduce atingere cerințelor de a informa autoritățile competente naționale despre prezența furnizorului de servicii sau despre identificarea acestuia, cu condiția ca furnizorul de servicii să înceapă imediat să-și furnizeze serviciile;

c) interdicția de a se dota pe teritoriul Republicii Moldova cu o anumită forma sau tip de infrastructura, inclusiv un birou sau un cabinet de care are nevoie prestatorul pentru a oferi serviciul în cauză;

d) aplicarea unui regim contractual special între prestator și beneficiarul serviciului, care împiedică sau restricționează prestarea serviciilor în mod independent;

e) obligația de a deține un document de identitate specific, emis de autoritatea competentă pentru prestarea serviciului respectiv;

f) cerințe care restricționează utilizarea echipamentelor și a materialelor asociate prestării serviciilor, cu excepția celor necesare pentru asigurarea sănătății și a securității muncii;

g) restricții asupra libertății de a presta serviciile menționate la art. 18.

(4) Autoritățile publice pot aplica, în conformitate cu legislația națională armonizată cu legislația UE, propriile reguli în ceea ce privește condițiile de angajare, inclusiv cele stabilite în contractele colective. Autoritățile publice competente pot impune cerințe în ceea ce privește o activitate de servicii, în cazul în care acestea sunt justificate din motive de ordine publică, sănătate publică sau protecția mediului, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2).

Articolul 16. Derogări suplimentare de la libertatea de a presta servicii

Prevederile art. 15 alin. (2) și (3) nu se aplică:

a) serviciilor de interes economic general, printre care: în sectorul poștal, în sectorul energiei electrice, în sectorul gazelor naturale, serviciilor de distribuție și alimentare cu apă și serviciilor de canalizare și tratare a apelor uzate sau reziduale, serviciilor de tratare a deșeurilor, în sectorul energiei termice, serviciilor de salubritate, serviciilor de iluminat public, serviciilor publice de administrare a domeniului public;

- b) detașării lucrătorilor în cadrul prestării de servicii în afara teritoriului național;
- c) protecției datelor cu caracter personal și liberei circulații a acestor date;
- d) serviciilor de asistență juridică (profesiei de avocat) și activității de recuperare judiciară a datoriilor;
- e) domeniilor profesiilor reglementate;
- f) domeniilor privind regimurile de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Uniunii Europene;
- g) în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a-și exercita temporar și ocazional profesia și nici cerințelor din statul membru în care este prestat serviciul care rezervă o activitate unei anumite profesii;
- h) formalităților administrative privind libera circulație pe teritoriul național a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European;
- i) în ceea ce privește cetățenii țărilor terțe din afara Uniunii Europene și a statelor Spațiului Economic European care se deplasează într-un alt stat membru pentru prestarea sau pentru a li se furniza un serviciu;
- j) în ceea ce privește transportul deșeurilor;
- k) drepturilor de autor și drepturilor conexe;
- l) documentelor care, potrivit legislației naționale, necesită intervenția unui notar;
- m) domeniilor privind auditul statuar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate;
- n) procedurii de înmatriculare a vehiculelor achiziționate în leasing dintr-un alt stat membru;
- o) obligațiilor contractuale și extracontractuale, inclusiv forma contractelor, determinate în conformitate cu normele dreptului privat internațional.

Articolul 17. Derogări în cazuri individuale

(1) Prin derogare de la prevederile art.15 și doar în cazuri excepționale, autoritățile competente pot întreprinde măsuri cu privire la un prestator stabilit într-un alt stat membru, pentru a garanta siguranța serviciilor.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi adoptate numai cu respectarea procedurii de asistență reciprocă, stabilită la art. 38, și numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) prevederile naționale, în conformitate cu care se adoptă măsura respectivă, nu au făcut obiectul armonizării, la nivelul UE, în domeniul siguranței serviciilor;

b) măsurile prevăd un nivel mai înalt de protecție a beneficiarului decât cel prevăzut într-o măsură adoptată de statul membru de stabilire în conformitate cu prevederile sale naționale;

c) statul membru de stabilire nu adoptă nicio măsură sau adoptă măsuri insuficiente în comparație cu cele prevăzute la art. 38;

d) măsurile sunt proporționale cu obiectivul garantării siguranței serviciilor.

(3) Alin. (1) și (2) nu aduc atingere dispozițiilor stabilite prin instrumente UE ce garantează libertatea de a presta servicii sau care permit derogări de la aceasta.

Secțiunea a 2-a

Drepturile beneficiarilor de servicii

Articolul 18. Restricții interzise

Utilizarea de către un beneficiar a unui serviciu oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru nu poate fi restricționată, în special prin impunerea următoarelor cerințe:

a) obligația de a obține o autorizație de la autoritățile competente sau de a face o declarație către acestea, dacă doresc să apeleze la serviciile unor prestatori stabiliți în alt stat membru;

b) limite discriminatorii în acordarea asistenței financiare pentru folosirea unui anumit serviciu pe motiv că prestatorul este stabilit într-un alt stat membru sau din motive referitoare la locul unde se prestează serviciul.

Articolul 19. Nediscriminare

(1) Beneficiarul nu este supus tratamentului discriminatoriu în baza oricărui criteriu protejat, inclusiv referitor la cetățenie ori naționalitate sau locul de reședință ori sediul acestuia, prin condițiile generale de acces la un serviciu, puse la dispoziția publicului de către prestator.

(2) Prestatorii pot stabili condiții de acces diferite în cazul în care acestea sunt justificate în mod direct prin criterii obiective, reieșind din specificul afacerii, enumerate mai jos, dar care nu se limitează la:

a) distanță sau caracteristicile tehnice ale prestării serviciului;

b) lipsa drepturilor de proprietate intelectuală, care sunt necesare pe un anumit teritoriu;

c) condițiile diferite ale pieței (cum ar fi o cerere mai mare sau mai redusă în funcție de sezon);

d) faptul că statele membre au perioade de vacanță diferite;

e) prețurile practicate de către diferiți concurenți.

(3) Clauzele ori declarațiile ce cuprind condiții generale de acces discriminatorii sunt nule de drept.

Articolul 20. Asistența acordată beneficiarilor

(1) Autoritățile competente înregistrate în GUE vor pune la dispoziție informațiile menționate la alin. (2) pe domeniile sale de competență, iar Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția

Consumatorilor – pentru aspectele legate de informarea și asistența oferite consumatorilor pe domeniul prezentei legi. Informațiile menționate la alin. (2) se vor pune la dispoziție în cadrul GUE și pe site-urile web oficiale ale autorităților competente. Datele de identificare ale autorităților menționate sunt comunicate Comisiei Europene de către Biroul pentru Integrare Europeană.

(2) Informațiile puse la dispoziția beneficiarilor cuprind următoarele:

a) informații generale cu privire la cerințele aplicabile în alte state membre în ceea ce privește accesul la activitățile de servicii și exercitarea acestora, în special cele cu privire la protecția consumatorilor;

b) informații generale cu privire la posibilitățile de soluționare a unui litigiu între un prestator și un consumator, inclusiv căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între un prestator și un consumator;

c) datele de contact ale asociațiilor și entităților de la care beneficiarii pot obține asistență practică.

(3) Informațiile și asistența se oferă într-o manieră clară și trebuie să fie actualizate și ușor accesibile, inclusiv prin mijloace electronice.

(4) În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite la alin. (2), atunci când este sesizat de către un consumator, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor contactează, în cazul în care este necesar, autoritatea competentă a statului membru de stabilire al prestatorului în cauză. Informațiile primite de la autoritatea competentă din statul membru de stabilire al prestatorului în cauză vor fi transmise consumatorului.

(5) Autoritățile menționate la alin. (1) vor răspunde solicitărilor recepționate de la autoritățile competente din alte state membre ori naționale în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 20 de zile lucrătoare de la recepționarea solicitării.

Capitolul V

Calitatea serviciilor

Articolul 21. Informații cu privire la prestatori și la serviciile acestora

(1) Prestatorii nu pot presta servicii în temeiul prezentei legi dacă nu pun la dispoziția beneficiarului următoarele informații:

a) numele/prenumele sau denumirea prestatorului, statutul și forma juridică de organizare, adresa de stabilire (juridică) unde este stabilit și date care să permită contactarea rapidă a acestuia și comunicarea directă cu acesta, după caz, prin mijloace electronice;

b) în cazul în care prestatorul este înscris într-un registru de comerț sau într-un alt registru public similar, denumirea acelui registru și numărul de înregistrare al prestatorului sau mijloacele de identificare echivalente în acel registru;

c) în cazul în care activitatea este supusă unui regim de autorizare, datele de identificare a autorizației sau actului echivalent, datele autorității competente

care a eliberat autorizarea sau actul echivalent ori ale ghișeului unic prin care poate fi obținută informația cu privire la deținerea autorizației sau al actului echivalent;

d) în cazul în care prestatorul exercită o activitate care este supusă TVA – numărul de identificare corespunzător;

e) în cazul profesiilor reglementate, orice asociație sau entitate similară la care prestatorul este înscris – titlul profesional și statul membru în care a fost acordat acest titlu;

f) condițiile și clauzele generale, dacă există, utilizate de către prestator;

g) clauze contractuale, dacă există, utilizate de către prestator cu privire la legislația aplicabilă contractului și/sau instanțele judecătorești competente;

h) existența unei garanții post-vânzare neimpuse prin legislație;

i) prețul serviciului în cazul în care prețul este stabilit în prealabil de către prestator pentru un anumit tip de serviciu;

j) principalele caracteristici ale serviciilor în cazul în care acestea nu reies deja din context;

k) asigurarea sau garanțiile menționate la articolul 22 alineatul (1) și, în special, detaliile de contact ale asiguratorului sau ale garantului și teritoriul pe care sunt valabile.

(2) La alegerea prestatorului, informațiile menționate la alin. (1):

a) sunt comunicate direct de către prestator sau prin persoană împuternicită, utilizând mijloace caracteristice modului de prestare (vânzare) a serviciului;

b) sunt ușor accesibile pentru beneficiar în locul prestării serviciului sau al încheierii contractului;

c) pot fi accesate cu ușurință de către beneficiar prin mijloace electronice printr-o adresă oferită de către prestator;

d) apar în orice documente de informare oferite beneficiarului de către prestator, care alcătuiesc o descriere detaliată a serviciului prestat.

(3) Prestatorii nu pot începe furnizarea serviciului dacă nu oferă, la cererea beneficiarului, următoarele informații suplimentare:

a) prețul serviciului, în cazul în care acesta nu este stabilit în prealabil de către prestator, sau, dacă nu poate fi comunicat un preț exact, o metodă de calcul a prețului astfel încât acesta să poată fi verificat de către beneficiar sau un deviz suficient de detaliat;

b) în ceea ce privește profesiile reglementate – o referire la normele profesionale aplicabile în statul membru de stabilire și mijloacele prin care se poate obține accesul la acestea;

c) informații cu privire la activitățile multidisciplinare și parteneriatele acestora care sunt legate de serviciul în cauză și cu privire la măsurile luate pentru a evita conflictele de interese. Aceste informații se includ în orice document informativ în care prestatorii oferă o descriere detaliată a serviciilor lor;

d) orice coduri de conduită cărora le este supus prestatorul și adresele la care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice, specificând limba în care este scrisă versiunea disponibilă;

e) în cazul în care un prestator este supus unui cod de conduită sau este membru al unei asociații profesionale sau al unei entități profesionale care prevede recurgerea la mijloace extrajudiciare de soluționare a litigiilor, informații în aceasta privință. Prestatorul trebuie să indice mijloacele de acces la informațiile detaliate cu privire la caracteristicile și condițiile de utilizare ale mijloacelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor.

(4) Prestatorii nu pot începe furnizarea serviciului dacă informațiile pe care trebuie să le ofere în conformitate cu prezentul capitol nu sunt puse la dispoziție sau comunicate în mod clar și neambiguu și în timp util înainte de încheierea contractului sau, în absența unui contract scris, înainte de prestarea serviciului.

(5) Intervalul de timp de la furnizarea informațiilor menționate la alin. (1)-(3) până la contractarea sau prestarea efectivă a serviciului nu poate fi mai scurt de 5 zile. Cu acordul scris al beneficiarului, termenul de 5 zile poate fi redus.

(6) Prezentul articol nu aduce atingere altor dispoziții legale prin care sunt reglementate cerințele de informare.

Articolul 22. Asigurări și garanții profesionale

(1) Autoritățile competente au dreptul de a solicita prestatorilor, ale căror servicii prezintă un risc direct și specific pentru sănătatea și siguranța beneficiarului sau unei terțe persoane ori pentru securitatea financiară a beneficiarului, încheierea unei asigurări de răspundere profesională, corespunzătoare naturii și gradului de risc, sau acordarea unei garanții ori încheierea unui acord similar echivalent sau comparabil, în esență, cu aceasta în ceea ce privește scopul.

(2) Atunci când un prestator se stabilește în Republica Moldova, autoritățile competente nu pot solicita o asigurare de răspundere profesională sau o garanție în cazul în care acesta este deja acoperit de o garanție echivalentă ori comparabilă în esență în ceea ce privește scopul și acoperirea pe care o oferă în privința riscului asigurat, a sumei asigurate sau a plafonului garanției, precum și eventuale excluderi de la acoperire într-un alt stat membru în care prestatorul este deja stabilit. În cazul în care echivalența este doar parțială, autoritățile competente naționale pot solicita o garanție suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu sunt deja acoperite.

(3) În cazul în care autoritățile competente naționale impun unui prestator stabilit în Republica Moldova să încheie o asigurare de răspundere profesională sau să ofere o altă garanție, acestea acceptă ca mijloace suficiente de probă dovada acoperirii asigurării, eliberată de instituțiile de credit și de asigurătorii stabiliți în alte state membre.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu aduc atingere asigurărilor profesionale sau sistemelor de garanții prevăzute în actele normative naționale care transpun directive ori care creează cadrul juridic necesar aplicării directe a unui regulament.

(5) În sensul prezentului articol:

a) *risc direct și specific* înseamnă un risc care decurge direct din prestarea serviciului;

b) *sănătatea și siguranța* înseamnă, referitor la un beneficiar sau la o terță persoană, prevenirea decesului ori a unei vătămări corporale grave;

c) *securitatea financiară* înseamnă, referitor la un beneficiar, prevenirea unor pierderi importante în capital sau din valoarea unui bun;

d) *asigurare de răspundere profesională* înseamnă o asigurare încheiată de un prestator în vederea răspunderii potențiale față de beneficiari și, după caz, față de terți, pentru prejudicii cauzate prin furnizarea serviciului.

Articolul 23. Comunicările comerciale ale profesiilor reglementate

(1) Sunt nule de drept toate interdicțiile totale cu privire la comunicările comerciale ale profesiilor reglementate.

(2) Prestatorii din cadrul profesiilor reglementate respectă în comunicările sale comerciale normele profesionale conforme cu legislația națională și a Uniunii Europene referitoare la independența, demnitatea și integritatea profesiei, precum și la păstrarea secretului profesional, conform specificului fiecărei profesii. Normele profesionale cu privire la comunicările comerciale trebuie să fie nediscriminatorii, justificate printr-un motiv imperativ de interes general și proporționale.

Articolul 24. Activități multidisciplinare

(1) Prestatorii nu pot fi supuși unor cerințe care îi obligă să exercite o anumită activitate specifică în mod exclusiv ori care limitează exercitarea, în comun sau în parteneriate, de activități diferite.

(2) Fac excepție următoarele categorii de prestatori:

a) profesiile reglementate, în măsura în care este necesară pentru asigurarea concordanței cu regulile de etică și conduită profesională, în scopul respectării independenței și a imparțialității profesiei;

b) prestatorii de servicii de certificare, acreditare, monitorizare tehnică, servicii de testare sau încercare, în măsura în care este necesară pentru asigurarea independenței și a imparțialității acestora.

(3) În cazul în care sunt autorizate activități multidisciplinare între prestatorii menționați la alin. (2), autoritățile competente trebuie să se asigure că se îndeplinesc următoarele condiții:

a) prevenirea conflictelor de interese și a incompatibilităților între activități;

b) asigurarea independenței și a imparțialității specifice activităților desfășurate;

c) asigurarea compatibilității între regulile de etică și conduită profesională care guvernează activitățile, în special din rațiuni care țin de secretul profesional.

(4) În vederea aplicării prevederilor alin. (1)-(3), autoritățile competente asigură actualizarea datelor corespunzătoare în GUE și notifică AGE privind modificările corespunzătoare în vederea notificării Comisiei Europene privind toate cerințele menținute în baza alin. (2) și temeiurile adoptării acestora prin intermediul punctelor de legătură stabilite la art. 27.

Articolul 25. Politica de calitate a serviciilor

(1) Autoritățile competente, în special asociațiile profesionale, și alte entități profesionale pot elabora pe domeniul de competență coduri de conduită care să faciliteze promovarea serviciilor calitative și informarea consumatorilor asupra drepturilor lor legitime și a modalităților de apărare a acestora.

(2) Asociațiile competente, pe domeniile lor de competență, trebuie să facă ușor accesibile, inclusiv prin publicarea pe pagini web oficiale, informațiile cu privire la semnificația anumitor etichete, precum și criteriile de aplicare a etichetelor și a altor mărci ale calității referitoare la servicii.

(3) Autoritățile competente adoptă, după caz, măsuri adiacente pentru a încuraja entitățile și asociațiile profesionale, camerele de comerț, asociațiile patronale, precum și asociațiile de consumatori să promoveze furnizarea unor servicii de calitate, în special prin ușurarea evaluării competenței prestatorului.

(4) Autoritățile competente iau măsuri pentru:

a) încurajarea cooperării asociațiilor profesionale, camerelor de comerț, asociațiilor meșteșugărești și a asociațiilor de consumatori, la nivelul UE, pentru a promova calitatea prestării serviciilor, în special prin facilitarea evaluării competenței unui prestator;

b) încurajarea dezvoltării evaluărilor independente, în special de către asociațiile de consumatori, în ceea ce privește calitatea și deficiențele prestării serviciilor, inclusiv dezvoltarea, la nivelul UE, a unor încercări și testări comparative și comunicarea rezultatelor;

c) dezvoltarea de standarde europene voluntare, în scopul facilitării compatibilității între serviciile oferite de către prestatori din state membre diferite, informarea beneficiarului și calitatea serviciilor;

d) asigurarea formării personalului implicat în activitățile de asistență reciprocă, inclusiv din punct de vedere lingvistic și al tehnologiei informației și sprijinirea schimbului reciproc de experiență cu celelalte state membre;

e) încurajarea elaborării, la nivelul UE, în special de către asociațiile și entitățile profesionale, a unor coduri de conduită care să faciliteze prestarea de servicii sau stabilirea unui prestator într-un alt stat membru, în conformitate cu legislația UE; aceste coduri de conduită sunt accesibile la distanță, prin mijloace electronice.

(5) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor cooperează cu asociațiile de consumatori și cu asociațiile profesionale în vederea informării consumatorilor asupra drepturilor lor legitime și a modalităților de apărare a acestora.

Articolul 26. Soluționarea litigiilor

(1) Pentru soluționarea unor eventuale litigii, în afară de informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a), prestatorii vor furniza beneficiarilor, în special, adresa poștală, numărul de fax sau adresa de e-mail și numărul de telefon la care toți beneficiarii, inclusiv cei care au reședința sau sediul social într-un alt stat membru, le pot adresa o reclamație sau o solicitare de informații în legătură cu serviciul prestat. Prestatorii pun la dispoziție, de asemenea, adresa sediului social (adresa juridică), în cazul în care aceasta nu este adresa obișnuită pentru corespondență.

(2) Prestatorii trebuie să facă dovada că au răspuns reclamațiilor primite în cel mai scurt termen, care nu poate depăși 30 de zile calendaristice și că au depus eforturile necesare identificării unei soluții satisfăcătoare.

(3) Prestatorii sunt obligați să țină evidența datelor prin care să facă dovada că au furnizat complet, corect și precis informațiile prevăzute în prezenta lege. Informațiile menționate în prezentul alineat sunt prezentate la cererea beneficiarului sau a unei autorități competente, inclusiv a celei de soluționare extrajudiciară a litigiilor.

(4) În cazul în care se cere o garanție financiară pentru executarea unei hotărâri judecătorești, se recunoaște o garanție echivalentă constituită la o instituție de credit sau la un asigurator stabilit într-un alt stat membru. Astfel de instituții de credit și astfel de asiguratori trebuie să fie autorizați într-un stat membru, în conformitate cu reglementările UE.

(5) Prestatorii care sunt supuși unui cod de conduită sau sunt membri ai unei asociații ori ai unei entități profesionale, ale căror norme prevăd recurgerea la modalități extrajudiciare de soluționare a litigiilor, îi informează pe beneficiari în această privință și menționează acest lucru în orice document în care sunt prezentate detaliat serviciile lor, indicând modul în care se pot accesa informații detaliate cu privire la acestea.

Capitolul VI Cooperarea administrativă

Articolul 27. Asistența reciprocă

Autoritățile competente din Republica Moldova cooperează cu autoritățile competente din statele membre și Comisia Europeană în vederea asigurării controlului prestatorilor de servicii și al serviciilor pe care aceștia le prestează, prin intermediul unui punct de legătură (în continuare – PL), constituit în baza unui instrument electronic furnizat de Comisia Europeană. În cazul disfuncționalității

PL, comunicarea se efectuează prin alte mijloace electronice sau pe alt suport durabil.

Articolul 28. Punct de legătură

(1) AGE exercită atribuții de coordonator național al PL și îndeplinește următoarele atribuții:

a) propune Guvernului, în colaborare cu Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, proceduri de implementare a PL, inclusiv desemnarea, după criteriul domeniului de activitate, a autorităților competente în domeniul serviciilor;

b) înregistrează în PL autoritățile competente, în lipsa unui proces de autoînregistrare;

c) validează înregistrările în PL ale autorităților competente după lansarea procesului de autoînregistrare;

d) asigură asistență autorităților competente cu privire la utilizarea PL;

e) îndeplinește funcția de punct național de contact cu Comisia Europeană și cu celelalte state membre cu privire la implementarea și gestionarea PL în Republica Moldova.

(2) Datele de contact ale autorității menționate la alin. (1) sunt comunicate Comisiei Europene.

Articolul 29. Înregistrarea autorităților competente

(1) În lipsa unui proces de auto-înregistrare, autoritățile competente sunt obligate, în vederea înregistrării în PL, să prezinte Agenției de Guvernare Electronică informațiile prevăzute la alineatul (3).

(2) Autoritățile competente prevăd în statele de personal cel puțin o funcție cu atribuții în vederea transmiterii de solicitări către autoritățile competente din alte state membre și a formulării de răspunsuri la solicitările acestora, inclusiv prin intermediul PL.

(3) Informațiile privind înregistrarea în PL trebuie să cuprindă:

a) denumirea autorității competente;

b) datele de contact ale autorității competente (adresa sediului, codul poștal, numărul de telefon de contact/fax, adresa site-ului web oficial, adresa de poștă electronică, programul de lucru);

c) limbile oficiale ale Uniunii Europene cunoscute de lucrătorii autorității competente;

d) domeniul de activitate;

e) datele de contact ale persoanei care urmează a fi înregistrată în PL pentru autoritatea competentă în temeiul alin. (2).

Articolul 30. Solicitări de informații și verificări

(1) Autoritățile competente transmit, prin intermediul PL, autorităților competente din celelalte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații cu privire la:

a) prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova, care prestează servicii pe teritoriul statelor membre respective; sau

b) prestatorii stabiliți pe teritoriul statelor membre respective, care prestează servicii pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) În legătură cu prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova, care prestează servicii pe teritoriul altor state membre, autoritățile competente pot solicita efectuarea unor verificări, inspecții și investigații necesare pentru a asigura controlul activității prestatorilor în cauză, pe teritoriul statelor membre respective.

(3) În legătură cu prestatorii stabiliți pe teritoriul altui stat membru, care prestează servicii pe teritoriul Republicii Moldova, autoritățile competente pot solicita informații în baza PL, inclusiv cu privire la:

a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal pe teritoriul statului respectiv;

b) măsurile disciplinare sau administrative și hotărârile de deschidere sau de închidere a procedurii de insolabilitate;

c) punerea în executare a unor sancțiuni la sediul prestatorului de servicii și la punctele de lucru aflate pe teritoriul statului respectiv, în legătură cu serviciile prestate de acesta.

(4) În cuprinsul solicitărilor prevăzute la alin. (1)-(3), autoritățile competente menționează motivele și descrierea situației, de fapt, care determină efectuarea demersului.

(5) Informațiile și documentele obținute în urma solicitărilor prevăzute la alin. (1)-(3) se utilizează numai în scopul pentru care au fost solicitate.

Articolul 31. Răspunsul la solicitări de informații și verificări

(1) Autoritățile competente primesc, prin intermediul PL, de la autoritățile competente din alte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova care prestează servicii pe teritoriul statului membru respectiv sau cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul statului membru respectiv și care prestează servicii pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Autoritățile competente acceptă solicitările prevăzute la alin. (1) dacă soluționarea integrală sau parțială a acestora intră în competența lor legală și dacă în cuprinsul solicitărilor se menționează motivele și descrierea situației de fapt care a determinat efectuarea demersului.

(3) În cazul în care soluționarea integrală sau parțială a solicitărilor prevăzute la alin. (1) nu intră în competența sa legală, autoritatea competentă retransmite solicitarea prin intermediul PL altei autorități competente sau entități pe care o consideră competentă, precizând motivele care determină acest demers.

În cazul în care autoritatea/entitatea cu competențe în soluționarea solicitării nu este o autoritate competentă în sensul prezentei legi sau este o autoritate competentă neînregistrată în PL, comunicarea cu aceasta are loc prin utilizarea unui suport durabil cu informarea AGE în acest sens. Autoritatea

neînregistrată în PL furnizează informațiile autorității competente solicitante prin mijloace similare celor prin care a recepționat solicitarea. Autoritatea competentă care a recepționat solicitarea prin intermediul PL este responsabilă de răspunsul către autoritatea competentă solicitantă, cu menționarea autorității neînregistrate responsabile.

(4) Atunci când, după acceptarea unei solicitări, se constată că pentru realizarea verificărilor, a inspecțiilor sau a investigațiilor sunt necesare informații sau documente suplimentare, acestea se solicită autorităților competente care au inițiat solicitarea.

(5) Răspunsul conține informațiile cu privire la rezultatele verificărilor, inspecțiilor și investigațiilor și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile care au fost luate în urma desfășurării acestor activități.

(6) Autoritățile competente transmit răspunsul prin intermediul PL în termenul precizat în cuprinsul solicitării sau în termenul necesar pentru realizarea activităților respective, dacă termenul nu este precizat. Atunci când, din motive obiective, activitățile nu pot fi realizate în termenul precizat în cuprinsul solicitării, autoritatea care a acceptat solicitarea informează autoritatea solicitantă cu privire la acest aspect.

(7) În cazul în care autoritatea competentă care primește o solicitare nu este competentă a soluționa solicitarea și nu cunoaște autoritatea competentă, aceasta înaintează solicitarea către PL în vederea identificării autorității competente.

(8) Prestatorii stabiliți în Republica Moldova sunt obligați să furnizeze informațiile solicitate de autoritatea competentă în limitele stabilite de legislație.

Articolul 32. Furnizarea de informații

(1) Autoritățile competente furnizează informații, potrivit competențelor legale, în baza solicitărilor primite prin intermediul PL, inclusiv cu privire la:

a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal de către un prestator stabilit în Republica Moldova care prestează servicii într-un alt stat membru;

b) măsurile disciplinare sau administrative și deciziile referitoare la deschiderea ori închiderea procedurii de insolabilitate luate de către autoritățile competente împotriva unui prestator și care privesc în mod direct competența prestatorului sau fiabilitatea profesională a acestuia.

(2) Autoritatea competentă care comunică informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) îl informează pe prestatorul în cauză cu privire la această comunicare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data transmiterii răspunsului către autoritatea solicitantă.

(3) Măsurile disciplinare sau administrative prevăzute la alin. (1) lit. b) se comunică numai dacă sunt definitive și/sau irevocabile. Pentru deciziile prevăzute la alin. (1) lit. b) se menționează în cuprinsul răspunsului dacă hotărârea este

definitivă și/sau irevocabilă sau dacă s-a introdus o cale de atac împotriva acesteia, precum și data la care urmează a fi soluționată calea de atac.

(4) În cuprinsul răspunsului cu privire la aspectele prevăzute la alin. (1) lit. b) se menționează și dispozițiile de drept intern în temeiul cărora prestatorul a fost sancționat.

(5) Schimbul de informații care vizează date cu caracter personal se face cu respectarea legislației corespunzătoare.

Articolul 33. Controlul pe teritoriul Republicii Moldova în cazul furnizării serviciului de către un prestator stabilit în Republica Moldova într-un alt stat membru

(1) Autoritățile competente efectuează, inclusiv în baza solicitărilor primite prin intermediul PL, activități de control sau de punere în executare, potrivit atribuțiilor legale, la sediul unui prestator stabilit în Republicii Moldova ori la punctele de activitate aflate pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Autoritățile competente informează autoritatea solicitantă cu privire la rezultatul activităților de control și la măsurile luate, dacă este cazul, prin intermediul PL.

(3) Autoritățile competente nu se abțin să adopte măsuri de control ori de punere în executare pe teritoriul Republicii Moldova pe motiv că serviciul a fost prestat sau a cauzat prejudicii în alt stat membru.

(4) Autoritățile competente asigură controlul prestatorilor stabiliți în Republica Moldova, fără ca aceasta să implice obligația de a efectua verificări și controale la fața locului pe teritoriul statelor membre unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale se efectuează de către autoritățile competente din statul membru unde operează temporar prestatorul, la cererea autorităților competente.

(5) Organele de control, incidente noțiunii de autoritate competentă din prezenta lege, vor efectua controalele de stat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat.

(6) Autoritățile competente, care nu sunt organe de control potrivit Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, în cazurile când acționează în baza solicitării statului membru, vor efectua acțiuni menționate la alin. (1) în conformitate cu prevederile legislației speciale.

Articolul 34. Controlul de către Republica Moldova a prestatorului din alt stat membru în cazul furnizării serviciului pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Autoritățile competente efectuează controale, potrivit atribuțiilor legale, cu privire la activitatea desfășurată pe teritoriul național de către prestatorii stabiliți în alte state membre, la solicitarea autorităților competente din statele membre de stabilire și pot decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz în parte, pentru a răspunde solicitărilor primite prin intermediul PL.

(2) Autoritățile competente sunt responsabile de controlul activității prestatorului pe teritoriul său din punctul de vedere al respectării cerințelor care pot fi impuse în temeiul art. 15 și 16. Astfel, autoritățile competente:

a) adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că prestatorul îndeplinește cerințele legate de accesul la activitatea respectivă și exercitarea acesteia;

b) efectuează verificări, inspecții și investigații necesare pentru controlul serviciului prestat.

(3) Autoritățile competente pot efectua activități de control, potrivit atribuțiilor stabilite de lege, în alte cazuri decât pentru a răspunde unor solicitări primite prin intermediul PL, cu condiția ca acestea să nu fie discriminatorii, să fie proporționale și să nu fie motivate de faptul că prestatorul este stabilit în alt stat membru.

(4) Organele de control, incidente noțiunii de autoritate competentă din prezenta lege, vor efectua controalele de stat în conformitate cu Legea nr.131/2012 privind controlul de stat.

(5) Autoritățile competente, care nu sunt organe de control potrivit Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, în cazurile când acționează în baza solicitării statului membru, vor efectua acțiuni menționate la alin. (1) în conformitate cu prevederile legislației speciale.

Articolul 35. Consultarea registrelor

Autoritățile competente permit autorităților competente din celelalte state membre consultarea registrelor pe care le posedă sau le dețin și în care sunt înregistrate informații cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul Republicii Moldova, în aceleași condiții în care este permisă consultarea respectivelor registre de către autoritățile competente din statele membre.

Articolul 36. Solicitarea de intervenție

(1) Autoritatea competentă solicită motivat, prin intermediul PL, intervenția autorităților competente din alte state membre pentru domeniul de activitate respectiv în vederea obținerii unui răspuns, în oricare dintre următoarele cazuri:

a) solicitările transmise prin intermediul PL nu au fost acceptate;

b) solicitările transmise prin intermediul PL au fost acceptate, însă nu s-a primit un răspuns în termenul stabilit;

c) solicitările transmise prin intermediul PL au fost acceptate, însă răspunsul primit nu este considerat satisfăcător.

(2) În situația în care autoritatea competentă sesizată potrivit alin. (1) nu satisface solicitarea, autoritatea competentă depune o cerere de intervenție către AGE în vederea sesizării în acest sens a autorității corespondente a statului membru.

(3) Dacă nu este primit un răspuns satisfăcător, AGE informează Biroul pentru Integrare Europeană cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de asistență de către statul membru respectiv, care, la rândul său, informează Comisia Europeană.

Articolul 37. Mecanismul de alertă

(1) În cazul în care o autoritate competentă are cunoștință despre acte (acțiuni/inacțiuni) ori împrejurări grave și precise referitoare la o activitate de servicii care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor ori mediului, pe teritoriul Republicii Moldova sau pe teritoriul altor state membre, aceasta informează instantaneu AGE.

(2) AGE analizează propunerea din punctul de vedere al respectării procedurilor și criteriilor pentru alertă și, atunci când cazul întrunește toate criteriile, transmite alerta către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și către celelalte state membre cu privire la aspectele constatate și la măsurile luate de către autorități/entități naționale.

Articolul 38. Procedura cazurilor individuale

(1) În cazul în care o autoritate competentă intenționează să adopte o măsură în conformitate cu art. 17, procedura stabilită la alin. (2)-(8) se aplică fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor preliminare și actelor îndeplinite în cadrul unei cercetări penale.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova solicită autorității competente din statul membru de stabilire să adopte măsuri împotriva prestatorului respectiv, oferind toate informațiile relevante cu privire la serviciul în cauză și la circumstanțele cauzei.

(3) În urma primirii răspunsului de la autoritatea competentă din statul membru de stabilire cu privire la măsurile adoptate ori avute în vedere sau, după caz, motivele pentru care nu a luat nicio măsură, autoritatea competentă din Republica Moldova solicită Biroului pentru Integrare Europeană informarea Comisiei Europene și a statului membru privind intenția de a adopta măsuri împotriva prestatorului respectiv.

(4) Biroul pentru Integrare Europeană verifică temeiul solicitării și, în cazul în care aprobă, notifică Comisiei Europene și statului membru de stabilire intenția de a adopta măsuri, indicând următoarele:

a) motivele pentru care consideră că măsurile adoptate sau avute în vedere de statul membru de stabilire sunt inadecvate;

b) motivele pentru care consideră că măsurile pe care intenționează să le adopte îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 17.

(5) Măsurile nu pot fi adoptate decât după un termen de 15 zile lucrătoare de la data notificării prevăzute la alin. (4).

(6) La solicitarea Comisiei Europene, autoritatea competentă are obligația de a nu adopta măsurile propuse sau de a suspenda de urgență măsurile inițiate, în cazul în care se constată că acestea sunt incompatibile cu legislația UE.

(7) Biroul pentru Integrarea Europeană poate refuza transmiterea unei solicitări de derogare dacă nu au fost respectate procedurile sau dacă aceasta nu îndeplinește cumulativ criteriile pentru derogare.

(8) În caz de urgență, o autoritate competentă care intenționează să adopte o măsură poate deroga de la prevederile alin. (2)-(5) și (7). În astfel de cazuri, măsurile se notifică în cel mai scurt termen, prin intermediul Biroului pentru Integrare Europeană, Comisiei Europene și statului membru de stabilire, fiind indicate motivele care justifică urgența.

(9) În cazul în care Biroul pentru Integrarea Europeană primește o comunicare din partea unei autorități competente dintr-un alt stat membru cu privire la intenția acesteia de a lua măsuri împotriva unui prestator stabilit în Republica Moldova care prestează servicii în statul respectiv, o va transmite imediat autorității competente, aceasta având obligația de a analiza cazul respectiv și de a formula poziția sa cu privire la legitimitatea derogării solicitate.

Articolul 39. Dispoziții tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană, cu excepția alin. (1) al art. 5 și alin. (2) al prezentului articol.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2028, în vederea asigurării aplicării prezentei legi:

a) Guvernul va aproba cadrul normativ necesar implementării prevederilor prezentei legi și va întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestora;

b) autoritățile competente vor analiza legislația de ramură, în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor, și vor opera modificările ce se impun.

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii,

(transpunerea Directivei 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne),
număr unic 507/MDED/2024.

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii (transpunerea Directivei 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne) a fost elaborat de Ministerul Dezvoltării Economiei și Digitalizării (MDED) cu suportul Proiectului Băncii Mondiale.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Planul național de acțiuni pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană pe anii 2024-2027 (PNA), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 829/2023, Capitolul 3, Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii, pct. 1.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Pentru a promova creșterea economică în Republica Moldova (în continuare RM) este esențială o dezvoltare sectorului de servicii, ceea ce este definit în SNDE ca una din trei priorități strategice. În prezent, dezvoltarea acestui sector important este limitată de numeroase bariere, care îi împiedică pe prestatorii de servicii, în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) să profite de toate avantajele pieței interne a Uniunii Europene (UE).

Accesul la o piață UE, cu circa 450 mil de potențiali consumatori oferă oportunități elocvente în dezvoltarea afacerilor. Facilitarea modului de acces către consumatorii din UE presupune reducerea cheltuielilor operaționale, o mai mare viteză de reacție și de promovare a serviciilor furnizate de companiile naționale.

Pe de altă parte, o piață liberă care obligă statele membre UE să elimine restricțiile în calea circulației transfrontaliere a serviciilor, crescând totodată transparența și asigurând o mai bună informare a consumatorilor, ar oferi consumatorilor o posibilitate mai mare pentru consumatorii din RM de a alege și servicii de calitate mai bună, la preturi mai mici, ceea ce va contribui la creșterea competitivității.

Din momentul aderării la UE, prestatorii de servicii din RM vor fi parte a pieței comune și vor beneficia de libertatea de circulație a serviciilor.

Cele de mai sus sunt dezideratele de bază din perspectiva cărora este relevantă transpunerea Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din

12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (în continuare – Directiva 123/2006).

Raportul Comisiei Europene privind „Starea pieței interne a serviciilor” a realizat un inventar al unui număr mare de bariere care împiedică sau încetinesc dezvoltarea serviciilor între statele membre, în special, a celor oferite de IMM-uri, care predomină în sfera serviciilor.

Barierile afectează o gama largă de activități de servicii, printre care ansamblul etapelor de activitate ale prestatorului și prezintă un număr de trăsături comune, inclusiv faptul că acestea rezultă deseori din proceduri administrative excesiv de greoaie, din insecuritatea juridică cu privire la activitățile transfrontaliere.

Întrucât serviciile constituie motorul creșterii economice și reprezintă 70 % din PIB-ul UE și din locurile de muncă în majoritatea statelor membre, această fragmentare a pieței interne are un impact negativ asupra întregii economii europene și, în special, asupra competitivității IMM-urilor și circulației lucrătorilor și restricționează accesul consumatorilor la o mai mare varietate de servicii la prețuri competitive.

În 1999, serviciile reprezentau 21,6% din totalul tranzacțiilor comerciale din UE. Tendința statistică atestă o scădere a acestei ponderi a serviciilor (în 1992 acestea constituiau 22,8%). Acest decalaj poate fi explicat parțial prin existența unei piețe interne funcționale în domeniul mărfurilor, dar nu și în cel al serviciilor. În domeniul serviciilor, participanții de pe piață au tendința de a se baza pe investițiile directe în străinătate și fuziuni, mai degrabă decât pe comerțul transfrontalier (peste 40% din investițiile străine directe provin din zona serviciilor, din care 20,59% sunt intracomunitare, față de 44% și, respectiv, 27,6% pentru bunuri, cu 15% neatribuite).

Întrucât barierele din calea pieței interne a serviciilor afectează atât operatorii care doresc să se stabilească în alte state membre, cât și pe cei care prestează un serviciu într-un alt stat membru fără a fi stabiliți acolo, este necesar ca prestatorii să aibă posibilitatea să își dezvolte activitățile de servicii în cadrul pieței interne, fie prin stabilirea într-un stat membru, fie utilizând libera circulație a serviciilor.

Dispozițiile Directivei 123/2006 referitoare la libertatea de stabilire și la libera circulație a serviciilor ar trebui aplicate doar în măsura în care activitățile respective sunt deschise concurenței, astfel încât statele membre să nu fie obligate să liberalizeze serviciile de interes economic general sau să privatizeze organismele publice care furnizează astfel de servicii, și nici să desființeze monopolurile existente pentru alte activități sau anumite servicii de distribuție.

Directiva 123/2006 vizează doar prestatorii stabiliți într-un stat membru și nu reglementează aspecte externe. Aceasta nu vizează negocierile din cadrul organizațiilor internaționale cu privire la comerțul cu servicii, în special, în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii (GATS).

Libertatea de stabilire implică, în special, principiul egalității de tratament, care interzice nu doar discriminarea pe motiv de cetățenie sau naționalitate, ci și orice discriminare indirectă bazată pe alte criterii, care poate duce la aceleași

rezultate. Astfel, accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia într-un stat membru ca activitate principală sau secundară nu ar trebui să se supună unor criterii, cum ar fi locul de stabilire, de reședință, de domiciliu sau al prestării principale a activității de servicii.

Dat fiind că serviciile sunt forța motrice a economiei, dar și sunt primele afectate de crize, barierele din fața acestora urmează să fie minimizate. Sunt identificabile bariere în toate sectoarele economiei.

Barierele în calea unui serviciu vor declanșa efecte secundare pentru alte servicii și, de asemenea, pentru economia industrială mai largă, având în vedere integrarea serviciilor în producție. Serviciile sunt împletite în mod complex. Ele sunt adesea furnizate și utilizate în combinație și sunt prezente ca intrări în fiecare etapă a procesului de afaceri al furnizorului de servicii.

Barierele duc la costuri considerabile pentru companiile care desfășoară activități comerciale între statele membre. Un furnizor de servicii care dorește să intre pe o piață, fie prin stabilire, fie prin furnizarea de servicii transfrontaliere, va trebui să suporte costurile semnificative asociate cu asistența juridică complexă.

Întreprinderile mici și mijlocii sunt proeminente în industria serviciilor, dar perspectivele lor de creștere transfrontalieră sunt grav îngreunate în comparație cu rivalii lor mai mari, deoarece costurile de asistență juridică sunt fixe și nu sunt proporționale cu dimensiunea firmei. În consecință, IMM-urile fie vor fi descurajate de la activitățile transfrontaliere, fie vor fi puse într-un dezavantaj competitiv clar în comparație cu operatorii mai mari, aceeași logică fiind aplicabilă și raportului dintre întreprinderile UE și cele autohtone. IMM-urile din statele membre mici și periferice par să fie deosebit de dezavantajate. În plus, IMM-urile pot deveni o țintă atractivă pentru achiziție de către companii mai mari, datorită cunoștințelor, experienței și potențialului lor de inovare mai semnificativ.

Principalele bariere în crearea pieței comune în domeniul serviciilor:

A. Bariere legale

"Termenul „bariere legale” acoperă toate obstacolele în calea dezvoltării activităților de servicii între statele membre, care decurg direct sau indirect dintr-o constrângere juridică și care sunt susceptibile să interzică, să împiedice sau să facă în alt mod mai puțin avantajoase astfel de activități.”¹

1. Dificultăți legate de stabilirea furnizorilor de servicii.

Aici sunt cuprinse restricțiile cantitative și cele teritoriale, cerințele de naționalitate și reședință, proceduri de autorizare și înregistrare, restricții în activități multidisciplinare, forma juridică de organizare și structura internă a companiei, calificările profesionale, condițiile de exercitare a serviciului.

2. Dificultăți legate de utilizarea resurselor necesare pentru furnizarea de servicii.

Aici sunt cuprinse detașarea lucrătorilor (angajați sau personal temporar) în alt stat membru, inclusiv salarizarea și protecția socială, servicii de business (ex.

¹ Report from the commission to the council and the european parliament on the state of the internal market for services. Brussels, 30.07.2002 COM(2002) 441 final.

leasing sau închirieri de utilaje), utilizarea transfrontalieră a echipamentelor și materialelor.

3. Dificultăți privind promovarea serviciilor.

Aici sunt cuprinse proceduri de autorizare, înregistrare sau declarare, interzicerea, forma și conținutul comunicațiilor comerciale.

4. Dificultăți legate de vânzarea serviciilor precum conținutul contractelor, facturare, contabilizare, TVA, impozitare etc.

5. Altele.

B. Bariere non-legale.

1. Lipsa de informații - privind legislația, principiile pieței interne.

2. Culturale și lingvistice.

Consiliul European la Lisabona, în anul 2000, a cerut Comisiei și statelor membre să elaboreze o strategie de eliminare a barierelor în calea serviciilor după care a adoptat un program de reformă economică cu scopul de a face în UE, până în 2010, cea mai competitivă și mai dinamică economie, bazată pe cunoaștere, din lume. O parte cheie a acestui program este de a face piața internă să funcționeze pentru servicii. Consultarea pe scară largă a implicat Parlamentul European, Comitetul Economic și Social, Comitetul Regiunilor, statele membre și părțile interesate și s-a desfășurat pe tot parcursul anului 2001 și la începutul anului 2002.

Fără o intervenție s-a considerat dificilă asigurarea constituirii unei piețe unice comune în Uniune, în conformitate cu prevederile TFUE, astfel fiind ulterior adoptată Directiva 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul presupune o transpunere fidelă a Directivei 123/2006 în vederea stabilirii unui cadru normativ care va fi utilizat pentru reevaluarea întregului sistem de acte permissive din Republica Moldova (*denumite în Directivă autorizatii*), în vederea armonizării acestuia cu aquis-ul UE.

Aspectele privind regimul de autorizare și ghișeul unic pot fi analizate și din perspectiva Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, fapt care însă comportă anumite inconveniențe.

Diferențele de abordare conceptuală se referă la următoarele.

- Directiva operează cu noțiunile de *regim de autorizare* ce presupune orice procedură care obligă prestatorul sau beneficiarul să facă demersuri pe lângă autoritatea competentă în scopul obținerii unei decizii formale și *cerințe* care presupun orice obligație, interdicție, condiție sau limită prevăzută în actele cu putere de lege sau actele administrative ale statelor membre dar și care rezultă din jurisprudență, practici administrative, normele ordinelor profesionale sau normele colective ale asociațiilor profesionale sau ale altor organizații profesionale adoptate în exercitarea autonomiei lor juridice.

- Legea nr. 160/2011 operează cu noțiunea de *act permisiv* adică un document și cu cea de *autoritate emitentă* adică o instituție care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public sau persoanele juridice de drept privat care exercită atribuții de putere publică.

În coraport cu Legea nr. 160/2011 cerințele Directivei sunt:

a) **îngustate** prin noțiunea de „regim de autorizare” care se referă doar la accesul la o activitate de servicii, dacă interpretăm în sensul lipsei incidenței Directivei altor domenii precum ar fi activitatea de import/export sau altele licențiate ca fabricare și circulația produselor alcoolice, operarea cu armele, jocuri de noroc etc., dar

b) **mai largi** în partea ce ține de ceea ce s-ar încadra în conceptul de act permisiv sau entitățile care pot stabili cerințe.

Din constatările de mai sus reiese că Legea nr. 160/2011 nu acoperă tot spectrul de acte care pot conține cerințe pentru autorizare și autorități emitente în sensul Directivei, dar este mai cuprinzătoare în sensul domeniilor (genurilor de activitate) acoperite.

Aspectele de implementare a legii de transpunere sunt de domeniul viitorului și presupun o evaluare cuprinzătoare a autorităților, entităților și actelor care sunt incidente noțiunii de regim de autorizare, inclusiv revizuirea Legii nr. 160/2011. În context, este de menționat că necesitatea revizuirii Legii nr. 160/2011a fost identificată și anterior, astfel acțiunea este inclusă la pct. 9.1 în Planul de acțiuni a MDDE pentru anul 2024.

Un alt aspect important este necesitatea adaptării sistemelor informaționale la cele ale UE, în vederea asigurării funcționării Ghișeului unic nu doar pentru întreprinzătorii rezidenți, dar și pentru cei din UE.

Realizarea măsurilor menționate presupune un efort considerabil din partea autorităților, care ar putea fi acoperit și prin suportul partenerilor de dezvoltare, legea de transpunere servind în calitate de temei pentru revizuirea cadrului normativ național aplicând anumite rigori, principii și mecanisme.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Lipsa intervenției (opțiunea „a nu face nimic”) nu va permite atingerea obiectivelor proiectului și va zădărnici procesul de integrare europeană, inclusiv ar putea atrage după sine penalități (de ordin politic) pentru nerespectarea recomandărilor UE din Raporturile privind progresele pe țară în procesul de aderare la UE.

Alte opțiuni alternative nu au fost luate în considerare datorită argumentării opțiunii de bază și a celei ”a nu face nimic”.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul va avea impact asupra autorităților publice centrale și locale, inclusiv în aspectele care țin de eliberarea actelor permissive. Astfel, va fi necesar ca autoritățile cu funcții de reglementare și control să modifice, după caz, cerințele și condițiile de eliberare a actelor permissive (sau autorizare a activității de prestare servicii), prin revizuire în conformitate cu prevederile prezentei legi.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Transpunerea Directivei 123/2006 privind serviciile în cadrul pieței interne este una dintre principalele recomandări ale UE la Capitolul 3, care se conține în

Raportul de progres în procesul de aderare a Republicii Moldova. Esența transpunerii constă în asigurarea procesului de echivalare a cerințelor de autorizare a serviciilor în Republica Moldova cu cerințele din statele UE, asigurând astfel una dintre cele 4 libertăți de bază, stabilite în Tratatul de funcționare a UE și anume – libertatea circulației serviciilor. În acest sens, indiferent de metoda de implementare a prevederilor Directivei, aceasta va genera costuri.

În context, este de evidențiat că adoptarea, în sine, a prezentului proiect de lege nu implică cheltuieli bugetare suplimentare celor planificate.

Totodată, implementarea prevederilor legii va necesita cheltuieli, inclusiv bugetare, și anume:

- adaptarea sistemelor informaționale la cele ale UE, inclusiv asigurarea schimbului de date și a informației în limba engleză;

- atribuirea noilor sarcini autorităților competente, ceea ce ar putea genera majorarea statelor de personal, respectiv majorarea cheltuielilor de personal, etc.

O evaluare estimativă a acestor cheltuieli, efectuată în baza calculelor prezentate de Agenția de Guvernare Electronică (AGE) și Agenția Servicii Publice (ASP), evidențiază următoarele activități și costuri, care urmează a fi realizate în perioada 2025-2030.

1. Reconfigurarea Portalului guvernamental al serviciilor publice din cadrul Registrului de stat al serviciilor publice și dezvoltarea versiunii 2 a SIAGEAP (inclusiv re-ingineria și automatizarea proceselor), în total - cca 2 mln euro. Dezagregat pe sub-acțiuni, ar fi de notat următoarele activități de bază:

- 1) re-ingineria proceselor: implementarea schimbului de date transfrontalier, reconfigurarea instrumentului de validare a solicitantului, ajustarea funcționalității de selectare a adresei, configurarea formularelor noi în limba engleză și alte limbi internaționale, interconectarea SIAGEAP cu Ghișeul Unic Electronic (GUE) – cca 160 mii euro;

- 2) simplificarea procedurilor administrative pentru circa 80 de servicii – cca 240 mii euro;

- 3) digitalizarea a cca 160 servicii – cca 1,6 mln euro.

2. Constituirea și asigurarea funcționării punctului de legătură (PL) cu țările UE – cca 3,7 mln euro, dintre care:

- 1) completarea autorităților cu unități de personal responsabil de furnizarea informației prin intermediul PL (perioada 2027 - 2030)

- a) AGE - 2-3 unități de personal;

- b) autoritățile competente, cu câte 1 unitate de personal, total cca 85 unități: (cca 50 de unități în autoritățile publice centrale și instituțiile subordonate acestora + cca 35 unități în APL de nivelul II).

- 2) organizarea instruirii personalului privind asigurarea informației prin intermediul punctului unic de legătură, cu elaborarea materialelor video (ghiduri de implementare) – cca 21 mii euro (10 sesiuni dedicate, cu divizare pe autorități și pe regiuni administrativ-teritoriale).

Astfel, costurile totale ar fi de cca. 5,7 mln. euro în perioada 2025-2030, cu excepția costurilor adiționale pentru Serviciul guvernamental de suport clienți, care vor fi estimate ulterior, după este explicat mai jos.

De remarcat, că completarea autorităților cu unități de personal se va decide ulterior, în baza evaluării necesităților. În dependență de volumul sarcinilor estimate de fiecare autoritate, se va decide alocarea de noi unități sau atribuirea de noi sarcini angajaților implicați deja în activitățile de autorizare a serviciilor. În cazul din urmă, majorarea numărului unităților de personal ar putea fi neesențială, respectiv, și costurile ar putea fi mult mai mici.

De asemenea, în scopul respectării dreptului la informare și asigurarea disponibilității informațiilor privind accesul la activitatea de servicii într-o limbă de circulație internațională, Agenția Servicii Publice urmează să asigure traducerea în limba engleză a informațiilor privind serviciile publice prestate.

Costuri de traducere din limba română în limba engleză și în alte limbi europene, după caz – având în vedere estimările volumului de informații necesare a fi traduse pentru a asigura disponibilitatea suportului informațional în limba engleză și, după caz, și în alte limbi europene, dar și completarea sau ajustarea periodică a fluxului, pentru anul 2025 ASP estimează resurse financiare în cuantum de aproximativ 500,0 mii lei necesare în acest sens.

O metodă de asigurare a dreptului la informare și asistență acordată de autoritățile competente în sensul Directivei 123/2006 privind accesul la activitățile de servicii este implementarea Serviciului guvernamental de suport clienți.

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 976/2023 cu privire la aprobarea Conceptului Serviciului guvernamental de suport clienți și a Conceptului Sistemului Informațional "Serviciul guvernamental de suport clienți", Instituția Publică Agenția de Guvernare Electronică, în comun cu Instituția Publică Agenția Servicii Publice, asigură crearea Serviciului guvernamental de suport clienți, precum și crearea și dezvoltarea Sistemului informațional „Serviciul guvernamental de suport clienți”.

În condițiile repartiției responsabilităților între instituții, ASP urmează să suporte în procesul organizării activității Serviciului guvernamental de suport clienți:

- costuri de personal – conform estimărilor făcute de experții Ernst & Young SRL România, funcționalitatea Serviciului guvernamental de suport clienți, urmează a fi asigurată, la etapa preluării funcției de nivelul I pentru toți prestatorii de servicii publice, de către 100 de operatori;
- costuri pentru întreținerea edificiului/edificiilor în care va fi amplasat Serviciul;
- alte costuri pentru funcționarea Serviciului (infrastructură, operaționale, etc). Estimarea costului total va fi posibilă ulterior după evaluarea factorilor esențiali menționați mai sus.

O evaluare mai detaliată a cheltuielilor sus-îndicate și identificarea surselor de finanțare urmează a fi stabilite/identificate în procesul de implementare a prezentei legi, inclusiv reflectarea acestora în Foaia de parcurs pentru implementarea legii,

după cum este indicat în rubrica "Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ".

Cheltuielile legate de evaluarea reglementărilor aferente fiecărui domeniu aplicabil (autorizare) ar putea fi acoperite din suportul partenerilor de dezvoltare, iar adaptarea sistemelor informaționale vizate de proiectul de lege poate implica, la o etapă ulterioară, solicitarea de asistență financiară din partea UE.

Totodată, este de menționat că, la moment, Banca Mondială este dispusă să acorde asistență pentru identificarea/evaluarea serviciilor care vor necesita simplificare, precum și pentru dezvoltarea versiunii 2 a SIAGEAP. Una dintre acțiuni pentru care s-a decis acordarea de suport o reprezintă "pașaportizarea serviciilor" – identificarea serviciilor pentru care legislația impune anumite cerințe și evaluarea cerințelor față de prestatori, pentru a accede în piața muncii.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul va genera impact pozitiv asupra mediului privat, prin sporirea accesului întreprinzătorilor pe piața comunitară în aceleași condiții ca orice alți întreprinzători din spațiul UE, ceea ce deschide pentru companiile din RM o piață de circa 450 mil consumatori fără impunerea unor condiții care ar comporta cheltuieli iminente, beneficiul fiind evident.

Totodată, va fi necesar ca prestatorii de servicii să se conformeze cerințelor generale privind prestarea de servicii, stabilite în țările UE prin Directiva 123/2006.

4.4. Impactul social

Impactul social va fi unul pozitiv și va fi determinat de creșterea calității serviciilor prestate, obiectiv stabilit în art. 1 din proiectul de lege, și anume. "Prezenta lege reglementează cadrul general al exercitării libertății de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii pe teritoriul Republicii Moldova, menținând un nivel ridicat al calității serviciilor".

Impactul social al normelor poate comportă beneficii și din perspectiva activizării activității întreprinzătorilor din domeniile vizate, a veniturilor, respectiv, a capacității întreprinderilor de utilizare a mijloacelor moderne de producție și, implicit, la reducerea poluării aerului și reducerea generării deșeurilor.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Nu este aplicabil.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Nu este aplicabil.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil. Directiva și legea de transpunere nu aduc atingere normelor de mediu dat fiind că protecția mediului este parte a noțiunii de "*motive imperative de interes general*". Punctul 78 din preambulul Directivei stabilește expres "*Este imperativ să se prevadă ca dispoziția cu privire la libertatea de a presta servicii să nu împiedice statul membru în care se prestează serviciul să își impună, în conformitate cu principiile stabilite la articolul 16 alineatul (1) literele (a)-(c), cerințele specifice din motive care țin de ordinea publică și de siguranța publică sau pentru protecția sănătății publice sau a mediului.*"

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul va avea impact și asupra activității de întreprinzător în partea ce ține de conformarea cu cerințele actualizate privind activitatea de prestare a serviciilor. În acest sens, Analiza de impact și proiectul de lege au fost discutate în ședințele din 04.06.2024 și, respectiv, din 30.07.2024 ale Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător. Ca urmare a examinării, se recomandă susținerea proiectului de lege.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

Proiectul de lege transpune Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

Conform Declarației de compatibilitate, elaborată de Centrul de Armonizare a Legislației, Directiva privind serviciile este un document-cadru, care în procesul implementării se bazează pe o abordare dinamică și selectivă care constă în: (1) eliminarea cu prioritate a barierelor care pot fi eliminate rapid, iar în privința celorlalte, (2) lansarea unui proces de evaluare, consultare și armonizare complementară a unor aspecte specifice, ceea ce va permite modernizarea progresivă și coordonată a sistemelor naționale de reglementare pentru activitățile de servicii, care este esențială pentru realizarea unei adevărate piețe interne a serviciilor.

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne stabilește dispoziții generale pentru facilitarea exercitării libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii și a liberei circulații a serviciilor, menținând totodată un nivel ridicat al calității serviciilor. Directiva nu este transpusă în legislația națională. Cu toate că unele norme din Directivă ar găsi similitudine în legislația națională, totuși, nu există vreun act normativ care ar indica transpunerea Directivei, respectiv, nu există vreun tabel de concordanță la acest subiect, cu excepția celui care se anexează la prezentul proiect de lege.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul de lege stabilește cadrul juridic necesar pentru inițierea procesului de implementare a Directivei 123/2006, care constă în elaborarea și aprobarea modificărilor actelor normative incidente Directivei, precum și abilitarea autorităților cu atribuții noi, eventual, identificarea de noi unități de personal, precum și adaptarea sistemelor informaționale existente la cele ale Uniunii Europene, dar și, după caz, elaborarea unor noi soluții IT pentru gestionarea sistemelor informaționale de resort.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Conform prevederilor art. 20 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, elaborarea proiectului a fost demarată odată cu publicarea avizului pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, la compartimentul Transparența decizională, directoriul Anunțuri privind inițiativa

de elaborare a actului normativ. Avizul privind inițierea elaborării proiectului de lege poate fi consultat aici: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/12230.

Proiectul este supus avizării și consultărilor publice în conformitate cu Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional.

Avizul privind consultarea publică a proiectului de lege poate fi accesat la următorul link: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/12746.

Proiectul a fost transmis spre avizare următoarelor autorități: Cancelaria de Stat, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Sănătății, Ministerul Finanțelor, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Ministerul Mediului, Ministerul Energiei, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Culturii, Agenția de Guvernare Electronică, Agenția Servicii Publice. Toate autoritățile indicate au avizat proiectul.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Ministerul Mediului și Ministerul Afacerilor Externe au comunicat lipsa obiecțiilor și propunerilor.

Proiectul de lege a fost transmis spre consultare, prin scrisoarea nr. 10-2089 din 04.07.2024, unor autorități, instituții și asociații de specialitate, printre care Biroul pentru Integrare Europeană, Consiliul Economic pe lângă Prim-ministru, Congresul Autorităților Locale din Moldova (CALM), Camera de Comerț și Industrie, etc.

Proiectul de lege a fost transmis Comisiei Europene spre consultare prin intermediul Biroului Național pentru Integrare, scrisoarea MDDE nr. 10 – 2112 din 05.07.2024. Propunerile Comisiei Europene sunt reflectate în Sinteza obiecțiilor și propunerilor.

În conformitate cu prevederile pct. 231 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, proiectul de lege, cu setul de acte aferent, a fost transmis autorităților care l-au avizat, spre informare. Unele dintre autorități au transmis avize suplimentare.

Propunerile și obiecțiile autorităților, recepționate în rezultatul avizărilor și consultărilor publice, sunt expuse în Sinteza obiecțiilor și propunerilor.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul a fost transmis Ministerului Justiției pentru efectuarea expertizei juridice și Centrului Național Anticorupție pentru efectuarea expertizei anticorupție în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3), art. 36 alin. (2) și 37 alin. (1¹) din Legea 100/2017.

Proiectul a fost discutat în ședința din 30.07.2024 a Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, care, în Opinia sa, "recomandă susținerea proiectul dat de lege, având la bază recomandările expuse".

Rezultatele expertizelor se conțin în Sinteza obiecțiilor și propunerilor.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Implementarea prevederilor proiectului de Lege va comporta necesitatea operării de modificări în actele normative care vizează eliberarea autorizațiilor, implicând o analiză detaliată a tuturor domeniilor incidente, inclusiv reevaluarea prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, a Legii nr. 161/2011 privind implementarea ghișeului unic în desfășurarea activității de întreprinzător, a altor acte normative sectoriale.

De asemenea, urmează a fi elaborat un proiect de act normativ privind transpunerea Regulamentului UE 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (Regulamentul IMI), precum și regulamente de funcționare a Ghișeului Unic Electronic și a Punctului de Legătură.

Lista totală a actelor normative care vor fi elaborate sau vor necesita modificări, va fi identificată în procesul de implementare a prevederilor prezentei legi.

Dispozițiile tranzitorii stabilesc termeni de tranziție suficienți pentru realizarea evaluărilor, modificărilor cadrului normativ aplicabil, precum și ajustarea proceselor interne ale autorităților implicate.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

În scopul realizării activităților menționate la pct. 5.2 din Nota de fundamentare, după aprobarea legii, va fi elaborată de către autorități, în coordonare cu MDED și Cancelaria de Stat, o foaie de parcurs (astfel cum se procedează în cazul tuturor legilor), inclusiv cu identificarea listei actelor normative necesare a fi elaborate sau modificate, termenele de elaborare/modificare și autoritățile responsabile.

Foaia de parcurs va conține și activități privind evaluarea capacităților (expertiză, materiale, umane, financiare) principalelor instituții/autorități competente implicate în implementare, crearea/ajustarea de sisteme informaționale, completarea autorităților cu unități sau atribuire de noi sarcini (în dependență de volumul sarcinilor identificate) cu o eventuală identificare a surselor de finanțare, inclusiv conform celor indicate în Analiza costurilor de implementare din prezenta Notă de fundamentare.

În linii mari, Foaia de parcurs pentru implementarea legii (transpunerea Directivei) ar putea include 4 componente de bază:

1) "pașaportizarea serviciilor" – identificarea serviciilor pentru care legislația impune anumite cerințe de autorizare, responsabili MDED și Consiliul Economic, cu suportul Băncii Mondiale;

2) simplificarea cerințelor - evaluarea cerințelor față de prestatorii de servicii în lansarea activității pe piața RM, corelarea acestora cu cerințele din UE și, după caz, modificarea/simplificarea condițiilor – fiecare autoritate competentă;

3) ajustarea/modificarea/crearea sistemelor informaționale, care vor asigura implementarea soluției de ghișeu unic pentru prestatorii de servicii locali și cei din țările UE, precum și conexiunea cu piața UE prin intermediul punctului unic de contact (de legătură) - AGE, ASP, toate autoritățile competente.

4) asigurarea cu personal/atribuirea de noi sarcini a autorităților competente - fiecare autoritate competentă.

Implementarea prevederilor legii, după cum va fi prevăzut în Foaia de parcurs, va avea loc pe parcursul perioadei 2025-2030. În Foaia de parcurs vor fi prevăzuți și indicatori de performanță/rezultat, care vor fi utilizați la monitorizarea și evaluarea implementării prezentei legi.

Secretar de stat

Digitally signed by Arpintin Veronica
Date: 2024.09.11 18:57:49 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Veronica ARPINTIN

